

דף נד.

עין משפט א.ב.ג.

או"ח סימן שה פעיף ו

עיינ לעיל דף נג: עין משפט אות ה.ו.ז.

עין משפט ד.

או"ח סימן שה פעיף טו

טו לא יקשור גמלים זה אחר זה והוא תופס באפסר הראשון וכולם נמשכים על ידו; אבל אם תופס כמה אפסרי גמלים בידו, מותר. ויש מי שאוסר גם בזה, ולא התיר אלא להוציא בהמה אחת לבדו והוא מושכה בחבל.

עין משפט ה.

או"ח סימן שה פעיף יג

יג אין הגמל יוצא במטוטלת, והוא כמין כר קטן שנותנים תחת זנבו, אפילו היא קשורה לו בזנבו, אא"כ היתה קשורה בזנבו ובחטוטרותו או בשליתה.

עין משפט ו.

או"ח סימן שה פעיף יד

יד לא תצא שום בהמה לא עקוד ולא רגול; פי' עקוד שקושר ידה אחת עם רגלה, ורגול היינו שקושר אחת מרגליה כלפי מעלה שלא תלך אלא על ג' רגלים.

עין משפט ז.

י"ד סימן רצו פעיף טז

טז כ. מותר לעשות מלאכה באדם ובבהמה או בחיה כאחד^ר, כגון אדם שחורש עם שור או שמושך העגלה עם חמור.

עין משפט זז.

י"ד סימן ש פעיף ב

ב. בגד צמר שחיבר אותו עם בגד פשתן בתחיבה אחת שתחב המחט בכגד אינו חיבור ואין זה כלאים.

ר. ממשנה סוף פ"ח דכלאים.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

קבץ שני ראשי ש' החוט כאחד, או שתחב שתי תכיפות הרי זה כלאים.

הגה: וי"א דלא הוי כלאים אלא בב' תחיבות וגם קשר ה' שני ראשי החוט.

עין משפט ט. או"ח סימן שה פעיף טז

ז. המוציא בהמה והוא מושכה באפסר צריך ליזהר שלא יצא ראש החבל מתחת ידו טפח א' למטה שדומה כמו שנושאה בידו ולא נראית כאפסר הבהמה, גם לא יניח הרבה מן החבל בין ידו לבהמה כדי שלא יכביד החבל ויגיע לטפח הסמוך לארץ, ואם החבל ארוך יכרוך אותו סביב צוארה.

דף נד :

עין משפט א. ב. או"ח סימן שה פעיף יז

ח. אין החמור יוצא במרדעת אם אינה קשורה לו מע"ש ב.

ט. לא תצא פרה או שור בחבל שבצוארה לפי שא"צ שמירה ג, אבל עגלים מותר שהם מרדנים בנקל.

הגה: הבהמה יוצאת בקמיע מומחה לבהמה אבל לא בשאינו מומחה, ואפי' הוא מומחה לאדם.

ש. פירוש וקשרם יחד. ט"ז ס"ק ב'.

ת. כגון שמעביר המחט פעם אחת ואינו מעביר כל החוט עדיין ותוחב המחט פעם שניה ונמצא שני ראשי החוטין ביחד וקושר אותם, הרא"ש.

א. ולמעשה אין איסור רק ביוצאת מידו שתי טפחים אבל ליזהר גם בטפח. ב"י מגמ'.

ב. דאם קשורה לו מע"ש גילה דעתו שהוא לה כמלבוש. מרש"י.

ג. והוי משוי, אבל העגלים שהם מרדנים מותר כדי שיוכל לתופסם בחבל זה אם יברחו.